

Akit a bölcsességr?l neveztek el

2016 november 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Meglehet?s felzúdulást keltett a napokban, hogy a nép egészségének szocialista ?re, Havas Szófia meglehet?sen dehonesztáló módon nyilatkozott az ’56-os eseményekr?l.

> *„A véleményt a maga fegyvereivel kell megtámadni: eszmékre nem lehet puskákkal lövöldözni.”*
>
> *Antoine de Rivarol*

És a tetejébe tette mindezt – hogy rátegyen még egy lapáttal – az orosz TV-ben. Pikáns elegy ez így együtt, ’56 hatvanadik évfordulóján.

A jó Szófiát – bár neve görögül bölcsességet jelent – eddig sem az eszéért szerettük és gondolhatjuk, hogy egy megkeseredett, vénül? kommunista agymenésével van dolgunk csupán. Van azonban ennek a dolognak egy sokkal mélyebb rétege is, melyr?l talán érdemes szót ejteni. Ez a mélyebb réteg pedig nem más mint az, hogy kikkel élünk együtt, így a 21. század hajnalán.

Mindnek el?tt tudomásul kell venni, hogy mindenféle változásoknak vannak vesztesei és nyertesei, bármit papolnak is a win-win helyzetr?l. És minél nagyobbak a változások annál többen. Márpedig a magyar 20. század meglehet?sen változatosra sikeredett, hogy finoman fogalmazzak, így aztán igen sokan élték át a társadalmi hullámvasutat, voltak olyanok akik többször is. Így azután semmi meglep? nincs abban, hogy a résztvev?k különböz?képpen ítélik meg a történelmet.

Nyilván másképpen éli át az eseményeket az üldöz? és az üldözött, a hóhér és az áldozat.

A huszadik század eseményei – bárhogyan igyekezzenek is egyesek – mindenki számára a családtörténet részei, a közvetlen felmen?inkkel estek meg, mi több, velük magukkal. Éppen ezért mer? ábránd, hogy valamiféle „*objektív*” képet lennénk képesek kialakítani róluk. Hogy például a „*nép*” mit gondol Mátyás királyról azt többnyire az iskolai történelemoktatás határozza meg. Mármint azok gondolatait, akik egyáltalán tudják, hogy ki volt a nevezetes uralkodó. Úgy tapasztalom, meglep?en kevesen vannak egyébként. Azt azonban, hogy mit gondolunk ’56-ról, az dönti el, hogy mi történt velünk, vagy a családunkkal akkoriban. Így hát, akikkel nem történt semmi, azok nem is gondolnak róla semmit.

Ezért van aztán a rengeteg zavaros bizonytalanság ’56 kapcsán. Itt van például rögtön a **forradalom/ellenforradalom** min?sítés kérdése. A ’45-óta töretlen marxizáló történelemtanítási hagyomány okán – ami a rendszerváltozás egyik legnagyobb szégyene – az „ellenforradalom” még mindig valami csúf dolognak t?nik az átlagember szemében.

Pedig attól, hogy valamir?l a kommunisták csúnyákat mondanak az még nem feltétlenül rossz.

Itt van mindjárt a kapitalizmus, amir?l annyi rosszat terjesztettek, most meg nem gy?zik építeni. Nincs az ellenforradalommal semmi baj. „*Az ellenforradalmárok feladata egyszer?en az, hogy megvédjék a társadalmat és a rendezett közösség elveit.*” – ahogyan a kit?n? Molnár Tamás megjegyzi az „*Az ellenforradalom*” cím? m?vében; amit egyébként ajánlok mindenki szíves figyelmébe.

Mint mondottam, voltak/vannak gy?ztesek és vesztesek. A mi Szófiánk olyan családból származik amelyik egyértelm?en a gy?ztesek oldalára került a véres osztozkodásban. Nagyapja szállítómunkás, mindközönségesen trógernek hívták az ilyet, nagyanyja gyári munkás. Nagybátyjából miniszterelnök, bel?le kórházigazgató és minisztériumi f?tanácsos lett.

Nagyív? karrier ez a bútorszállító kocsi lovainak farától elrugaszkodva.

Persze tenni is kellett érte. Miért szeretné hát h?sn?nk ’56-ot? Miért teszünk úgy, mintha bármi meglep?t mondott volna? Neki és a többi kivételezettnek ’56 ennek a kivételezettségnek megsz?nésével fenyegetett, azt pedig senki sem szereti, olyannyira, hogy a nagybácsi – a Gyula – simán gyilkolászott is a minisztériumi karrier, a rablott lakás és a pártüdül? érdekében.

? már 2007-ben is így nyilatkozott: „*Én például 1956 esetében nem szoktam forradalomról beszélni, mert a börtönb?l kiszabadult nyilaskeresztes*eket nem tudnám semmilyen módon forradalmároknak nevezni. *Ahogyan azokat a géppisztolyokkal köröz? fiatalokat sem, akik ugyanúgy járták a házakat, mint 1944-ben zsidókra vadászva.*” Mondjuk ’56-ban a „nyilasok” többsége nem a börtönben, hanem a kommunista pártban volt fellelhet?, mivel a f?nyilasokat a népbíróság felakasztatta, a kisnyilasok meg beléptek a pártba. Kicsi és szegény ország vagyunk csak egy cs?cselékre futja. De ez most mellékes.

Az MSZP szerint „*Tudjuk, hogy Havas Szófia párttagunk véleményét alapvet?en befolyásolja az a családi trauma, személyes tragédia, melynek során 1956-ban az édesapját elveszítette*.” A szívünk szakad meg. A családi legendárium szerint ’56 december 14-én a papát a felkel?k – nyilván a kiszabadult nyilasok – teherautóval elrabolták és kivégezték. Mi sem valószín?bb, mint az, hogy **egy hónappal az oroszok bevonulása után fegyveres felkel?k járják az utcákat és tehetségtelen filmrendez?kre vadásznak.** (Filmrendez? volt ugyanis a szerencsétlen.) Minden bizonnyal azoknak van igaza, akik szerint egy orosz katonai autó ütötte el. Azonban a szovjet elvtársakat mégsem lehet csak úgy feljelenteni és különben is, sokkal jobban mutat egy mártír a káderlapon.

Azóta meg annyiszor mondta a fasisztás verziót, hogy talán már maga is elhiszi.

Ne csodálkozzunk hát, hogy manapság is efféle nyilatkozatokra ragadtatja magát: „*a forradalmárok házról házra járva keresték a kommunistákat és a zsidókat*”. Nem a „*kommunistákat*” keresték oly lelkesen azid?tájt, hanem az ÁVH pribékeit, akik közül sajnos méltatlanul keveset találtak csak meg. Az történt ugyanis, hogy védtelenekkel kegyetlenked? gazemberek szokása szerint gyáva görények voltak és a szenes pincében, a brikett alatt böjtölték ki az a pár napot, hogy azután újra el?jöjjenek és ott folytassák ahol abbahagyták. Az más kérdés, hogy a két keresett halmaznak közös metszete is volt.

Tudomásul kell venni, hogy **velünk élnek azok is akik a kommunizmus nyertesei voltak, akik kiraboltak bennünket, s hogy ezt megtehessék, mintegy mellékesen, a hazájukat is elárulták**. ?k persze most virágot visznek áldozataik sírjára és krokodilkönnyeket hullatnak értük. Havas csak elég ostoba hozzá, hogy ki is mondja, amit gondol.

A többiek meg hallgatnak és röhögnek a markukba.

http://aristo.pestisracok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló